

سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی

اداره مخطوطات

۴۵۴
۶۹۹۷۶
۱۴۲۰

نام کتاب **دستور زبان فارسی دوره دوم و سیزده سال ششم و هشتم دبستانها**

مؤلف **محمد دبیر**

موضوع **فارسی - دستور زبان فارسی**

سال چاپ **۱۳۲۰** محل چاپ **تهران**

کاتب **حسن دهری**

طول **۱۶،۵** عرض **۱۱** شماره صفحه ها **۹۶**

شماره عمومی **۲۹.۸۸** کتابخانه / بخش

وقفی / خریداری تاریخ

مصور ☐ درسی ☒ گراوری ☐ افست ☐

ملاحظات

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی
(کتابخانه کتب)

۲۹۳۴۰

دستور زبان فارسی

دوره دوم

ویژه دانش آموزان سال پنجم و ششم دبستانها

مطابق آخرین برنامه وزارت فرهنگ

تألیف

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

شماره ثبت موقت **۲۹۱۴** آذربایجان

تاریخ **۶۶**

چاپ پنجم

حق چاپ محفوظ و مخصوص است به

کتابفروشی حقیقت و شرکت نسبی علی اکبر علمی

تهران - بازار شیشه گرخانه * تهران - خیابان ناصر خسرو

۴۵۵

۶۹۹۷۶

۱۴۲۰

بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى
مقدمه

باتأیذات خداوندی و بر حسب تقاضا و خواهش جمعی از
آقایان مدیران محترم مدارس و آموزگاران گرامی بتالیف این کتاب
پرداختم و امیدوارم که انشاء الله در مقابل این همه شوق و ستیاز
و علاقمندان که در ترویج تألیفات اینجانب از هیچگونه مساعدت
و محبت مضایقه نکرده اند بتالیف جلد سوم این کتاب و سایر
تألیفات نیز موفق باشم .

این کتاب در عین حال که بطور ساده و اختصار و با اسلوب
نازه و پسندیده تألیف شده شال بسیاری از مطالب جسته
و قریبات مفیده نیز نمیشاید که دانش آموزان و مبتدیان بتوانند
بوجه احسن استفاده نمایند محمد دبیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دستور زبان فارسی

در هر زبان قواعد و دستوری هست که درست
نوشتن و درست گفتن را یاد میدهد .
و برای درست نوشتن و درست گفتن زبان فارسی هم
قواعدی هست که آنرا دستور زبان فارسی گویند .

حروف هجای فارسی

حروف هجایی و سه حرف است :

(ا. ب. پ. ت. ث. ج. چ. ح. خ. د. ذ. ر. ز.
ژ. س. ش. ص. ض. ط. ظ. ع. غ. ف. ق. ک.
گ. ل. م. ن. و. ه. ی)

از این سی و سه حرف چهار حرف (پ. چ. ژ. ث.)

ک) مخصوص زبان فارسی و هشت حرف (ث. ج. ک.)

ص. ض. ط. ظ. ع. ق) مخصوص زبان عربی است باقی
 باین زبان عربی و ترکی و فارسی مشترک است.

کلمه و کلام

کلمه از چندین حرف تشکیل مییابد و بر یک معنی دلالت میکند

مانند: یوسف، سیاه، کاغذ، قلم، رضا

کلام از چندین کلمه تشکیل مییابد انسان مقصود خودش را بواسطه

کلام بیان مینماید که آنرا جمله هم گویند مانند:

یوسف دیروز از تهران آمد - قلم و مداد روی میز است

تمرین ۱

چند حرف مخصوص زبان فارسی است و کدامها است؟

حروفیکه مخصوص بزبان عربی است چندتا و کدامها هستند؟

چند حرف باین فارسی و عربی و ترکی مشترک است؟

حروف منفصله و متصله

سعدی حروف منفصله آنهایی هستند که بحروف مابعد خودشان

متصل نباشند و عدد آنها هفت است:

۱. ر. ز. ث. د. ذ. و. مانند: آزاد، ذرا، داود، راز

حروف متصله حروفی هستند که بحروف مابعد خودشان

متصل باشند و آنها عبارتند از:

ب. پ. ت. ج. چ. ح. خ. س. ش. ص. ض.

ط. ظ. ع. غ. ف. ق. ک. ل. م. ن. و. ه. ی

مانند: بیل، خرم، حمید، صادق، گردو.

حرکات و علامات

حرکه در فارسی سه است زیر، زبر، پیش

که در عربی آنرا کسره، فتحه، ضمه گویند.

برای تلفظ کردن حروف یکی از این سه حرکت را

بکار میسبرند، هر حرفیکه دارای حرکت باشد آنرا متحرک

و چنان گویند و هر حرفیکه دارای حرکت نباشد آنرا ساکن

وزده نامند .

همیشه الف ماقبل مفتوح ، واو ماقبل مضموم ،
یاء ماقبل مکسور خوانده میشود :

بادام ، جود ، خورشید

تمرین ۲

فرق مابین کلمه و کلام چه چیز است ؟
حروف متضاده کدامها هستند ؟
حروف منفصله را بشمارید ؟
هر حرفی که دارای حرکت نباشد آنرا چه مینامند ؟

همزه و الف

همزه در اول کلمه نوشته میشود ولی الف در اول
کلمه نوشته نمیشود همزه قبول حرکت مینماید ولی الف
همیشه ساکن است .

(احمد ، الوان ، ارشد) (رضا ، بام ، شرافت)

همزه در وسط و آخر کلمه نوشته نمیشود . کلماتیکه همزه

در وسط و آخر آنها آمده از عربی گرفته شده مانند : مؤذن ، جز
همزه ماقبل مفتوح بصورت الف نوشته میشود مانند :

رأس ، نایوس ، نامور ، نادی

همزه ماقبل مکسور را بصورت یاء می نویسند مانند :

ذنب ، بئر

همزه ماقبل مضموم بصورت واو نوشته میشود مانند :

مؤثر ، مؤذن

اگر همزه و الف در اول کلمات جمع شود یک حرف مینویسند

و روی آن علامت مد (آ) میگذارند مانند : آب ،

آرزو ، آفتاب ، آسمان

اگر دو حرف بهجنس شپت سرهم در کلمه واقع باشند

یکی را می نویسند و روی آن علامت تشدید

میگذارند مانند :

کمه ، اره ، درنده

تمرین ۳

فرق باین همزه و الف چه چیز است و کدام یک از آنها در اول کلمه نوشته میشود ؟

همزه ماقبل کسور را چگونه می نویسند ؟

طرز نوشتن همزه ماقبل مضموم و ماقبل مفتوح را هم بیان نمایند ؟

در یک کلمه دو حرف بهجنس پشت سر هم واقع باشد چگونه نوشته میشود ؟

تمرین ۴

در کلمات ذیل حروف متصله و منفصله را تفکیک کنید : پدر ، روح ، نادر ، باغ ، روشن ، ذکاوت ، ریاست ، دانا ، در کلمات ذیل کلمات عربی و فارسی را تعیین نمایند : ضیافت ، پادشاه ، عنایت ، صدق ، چهره ، ژاله

تمرین ۵

در جملات ذیل الف و همزه را تعیین نمایند : اسب ، رأس ، آرزو ، آشکار ، رأفت ، رضا ، احمد .

حرف ة و ه

حرف (ة) در کلمات عربی مانند های گردن نوشته میشود ولی در فارسی بصورت دراز می نویسند :

(مثال (۱) رحمة ، زحمة) (مثال (۲) رحمت ، زحمت

باء مدور بر دو قسم است باء ملفوظ و غیر ملفوظ

باء ملفوظ آنست که بتلفظ در می آید مانند : راه ،

کلاه ، سیاه ، تباه

باء غیر ملفوظ بانی است که به تلفظ در نمی آید مانند :

خامه ، نامه ، تاشنه

باء غیر ملفوظ در آخر کلمات می آید .

کلام و اقسام کلمات

چنانکه قبلاً اشاره شد کلام از اجتماع چندین کلمه تشکیل میابد و انسان مقصود خودش را بطرف بواسطه کلام میرساند که آنرا جمله هم گویند .

کلمات نه قسم است

اسم ، صفت ، فعل ، کنایه ، عدد ، قید ، اصوات ،
حرف اضافه ، حرف ربط .

و این کلمات را اجزاء نه گانه گویند .

اسم

اسم کلمه ایست که آنرا برای نامیدن شخصی
و یا چیزی و یا حیوانی بکار ببرند مانند :

خروس ، پدر ، شتر

اقسام اسم

اسم بر دو قسم است : اسم عام ، اسم خاص
اسم عام اسمی است که شامل تمام افراد
همجنس باشد آنرا اسم جنس هم نامند مانند :
پدر ، برادر ، دانش ، خروس ، شیر که بر تمام
پدران و برادران و دانشها و خروسها و شیران شامل

اسم خاص اسمی است که شامل بر یک فرد
معین باشد مانند :

تهران ، اصفهان ، زاینده رود

اسم عام گاهی در صورت مفرد و در معنی جمع میباشد
آنرا اسم جمع گویند مانند : دسته ، گروه .

اسم ذات ، اسم معنی

اسم ذات آنست که بخودی خود وجود داشته باشد

مانند : آب ، میز ، کاغذ ، درب

اسم معنی آنست که بخودی خود وجود نداشته باشد
وجود آن در غیر خودش میباشد مانند : هوش ، دانایی

اقبال ، روشن ، تاریک .

اسم معرفه ، مکره

اسم معرفه آنست که نام فرد معین باشد یعنی پیش
گوینده و نویسند معروف باشد مانند :

(۱) - میز را دیروز فرستادم. (۲) - لباس را از خیاط گرفتم.

البته میز و لباس پیش گوینده و شنونده معین است
اسم نکره آنست که نام فرد معین و پیش شنونده
معروف نباشد مانند: (معلمی بدانش آموزی گفت)
معلم و دانش آموز پیش شنونده معروف و شناخته نمیشد

مفرد ، جمع

مفرد آنست بر یکی ولی جمع بر دو و یا بیشتر دلالت کند

مفرد - پدر ، میز ، کفش ، برادر

جمع - پدران ، میزها ، کفشها ، برادران

تمرین ۶

اسم را تعریف کنید ؟ اسم عام و خاص کدامها هستند ؟

اسم ذات و اسم معنی را مشروحاً شرح دهید ، اسم

معرفه و نکره کدامها هستند ، اسم مفرد و جمع را تعریف
کنید .

اسم بسیط ، مرکب

اسم بسیط آنست که یک کلمه و ساده باشد

مانند : گل ، مرد ، قلم

اسم مرکب آنست که از دو و یا بیشتر ترکیب

شده باشد مانند : گلاب ، زاینده رود ، شاهپو بنگبین

اقسام اسم مرکب

۱- ترکیب اضافی مانند : آب حوض ، سالن نمایش .

۲- ترکیب حرفی مانند : رفت و آمد ، گفت و شنید .

۳- ترکیب ترادفی مانند : شست و شوی ، گریه و زاری

سوز و گداز .

۴- ترکیب تباینی مانند : خوب و زشت ، ترش و شیرین

گل و خار

۵- ترکیب تکراری مانند : پاره پاره ، دانه دانه

دَره دَره

۶- ترکیب ایهالی مانند : هرج و مرج ، گل و بلبل
باغ و باغ

مترین ۷

در کلمات زیرین اسم عام و خاص را با علامت مخصوص از هم
جدا کنید : شیر ، گاو ، پدر ، رستم ، کوه ، زاینده رود ،
کاغذ ، قلم ، اردشیر ، دراز دست ، نوشیروان .

جمع بستن کلمات

حیوانات را با الف و نون جمع می بندند : گوسفندان
برادران .

جمادات را با (ها) جمع می بندند : سنگها ، میزها .

نباتات را با (ها) و (ان) جمع می بندند : درختها
درختان .

اسم معنی را با (ها) جمع می بندند : دانشها ، بینشها .

بعضی از کلمات فارسی را برخلاف دستورهای

بالا با (ات) جمع می بندند : باغات ، کاغذجات
که باید باغها و کاغذها نوشته شوند .

کلماتیکه آخر آنها الف و یا واو باشد در موقع
جمع بستن آنها (ی) اضافه مینمایند مانند : داناها
رزم جویان ، جابهها ، جوبها

کلماتیکه آخر آنها باهای غیر مفعول ختم شود در موقع
جمع بستن با الف و نون های مفعول بکاف
فارسی مبدل میشود مانند : بندگان ، تشنگان
در موقع جمع بستن با (ها) گاهی هاء را حذف
میکنند مانند : سایها ، ساقها ، ژالهها .

اگر به جمع کلمات دیگر مشتبه باشد (ها) را حذف
نمایند مانند : لاله ها ، نامه ها .

اگر در این کلمات هاء را حذف کنیم به جمع کلمات
لال و نام مشتبه می باشند .

تمرین ۵

در کلمات زیرین اسم ذات و اسم معنی و اسم معرفه و مکرره را با علامات
۱ و ۲ و ۳ و ۴ از هم جدا کنید ؟

مرد، کاغذ، سیاه، روشنی، شجاعت، علم، روی، پادشاهی
میز، دانش، وزیر، خانه، رود.

تمرین ۹

در کلمات زیرین اسم مفرد و جمع و اسم بسیط و مرکب را با علامات
ا، ب، و، ر از هم جدا کنید ؟

گل، اسب، روان، میزها، کاغذها، کاروانسرا، دانهات
هست و نیست، زرد و خرد، کاشکری، گلستان، شبانه روز،

عطر، عطار

تمرین ۱۰

اسم عام و خاص را در جملات زیرین تعیین نمایند ؟
پدر و مادر بفرزندان خود مهربان هستند. تهران پایتخت ایران است.
آذربایجان بنا بفرموده شاهنشاه ایران قلب ایران است

زاینده رود در اصفهان جاری است. برادر و خواهر همگی را دوست میدارند.

تمرین ۱۱

در عبارات ذیل اسم ذات و معنی و اسم مفرد و جمع را مشخص نمایند ؟
علم و دانش همیشه مورد توجه عقلای دینا است. شخص عالم همیشه همه را محترم
است. موش و گربه دشمن هم دیگر هستند. ایرانیان مهربان پرست و
شاه دوست هستند، پدران و مادران در تربیه اولاد خودشان همیشه
سعی و کوشش را از دست نداده اند.

تمرین ۱۲

باین جملات زیرین اسم بسیط و مرکب را از هم جدا کنید ؟
باغ شیر و خورشید تبریز از باغهای زیبا و آبرومند ایران میباشد.
خوردن شربت آلو بالود در تابستان خیلی خوب است. سنگبگین را
با کاهو میخورند. شربت سنگبگین یکی از شربتهای معروف میباشد.
استان آباد در ده فرسخی تبریز است.

تمرین ۱۳

اسامی زیرین را جمع بنید:

مرد، کاغذ، اسب، درخت، دانش، شهر، رود،
کوه، پسر، دختر، خر، کوسفند، بزرگ.

حالات اسم

اسم را چهار حالت است: فاعلیت، مفعولیت،
نداء، اضافه:

فاعلیت

فاعلیت که آنرا مسند نیز گویند آنست که اسم فاعل
واقع شود و علامت آن بقای کلمه است بحال خود
و در جواب (که)، (چه)، (کیست)، (چیت)
گفته شود: یوسف رفت، تلگراف رسید
که رفت؟ یوسف، چه رسید؟ تلگراف

مفعولیت

مفعولیت که آنرا متمم نیز گویند آنست که اسم مفعول

واقع شود و معنی فعل را تمام کند: مادر هندوستان را فتح کرد،
حمید یوسف را زد.

اقسام اسم مفعول

اسم مفعول بر دو قسم است:

مفعول بی واسطه، مفعول با واسطه:

مفعول صریح یا بی واسطه آنست که بدون واسطه حرفی
معنی فعل را تمام کند: علاتش هم را می است که با خر
کلمه افروخته میگردد: پرویز هوشنگ را آورد،
احمد کتاب را خرید.

مفعول غیر صریح یا با واسطه آنست که بواسطه حرف

اضافه معنی فعل را تمام کند: علاتش (از)، (در)

(ب) میباشد که بر کلمه افروخته میگردد:

بیز را با طاق گذاشتم، علی بجواد گفت، شمشیر را بکمر بستم.

۲۰
مفعول صریح غالباً در جواب (که را) و (چه را) و
مفعول غیر صریح در جواب (بکه)، (بچه)، (از چه)،
(در چه)، (بجای)، (از بجای) گفته میشود.

نداء

نداء آنست که اسم منادی واقع شود و علامت
منادی الفی است که بآخر اسم افزوده میگردد:
(پدر، تاجدار، ملکا، خداوند)

اضافه

اضافه آنست که اسم مضاف الیه واقع شود:
مضاف الیه کلمه ایست که معنی اسم را تمام کند علامت
اضافه کسره ایست که بمضاف افزوده میگردد:
شاخ گاو، مادر وطن، دوات نادر
شاخ و مادر و دوات مضاف وطن و گاو و مادر مضافا
الیه میباشد.

۲۱ اقسام اضافه

اضافه بر پنج قسم است:

اضافه ملکی، تخصیصی، بیانی، تشبیهی، اضافه موصوفه بصف
اضافه ملکی ملکیت و ظرفیت را بیان میکند:
باس من، قات زبده خاتون.
اضافه تخصیصی آنست که در آن معنی اختصاصی باشد:
بلغ لی، درب مسجد

اضافه بیانی آنست که مضاف الیه جنس و نوع مضاف را
بیان کند: پرده مخمل، پارچه ابریشم.
اضافه تشبیهی آنست که در اضافه معنی تشبیه باشد:
قد سرد، ابروی کمان

اضافه موصوفه بصف: پادشاه عادل، مادر مهربان

تمرین ۱۴

حالات اتم را بیان نمایند به اقسام اسم مفعول را شرح دهید؟

اضافه واق نام آن را بیان نمایند ؟ تفاوت اضافه تخصیصی و بیانی را شرح دهید .

صفت

صفت کلمه ایست که حالت و چگونگی اسم را تعیین کند :

پادشاه عادل ، سرباز رشید

عادل و رشید صفت پادشاه و سرباز موصوف هستند

صفت بعد از موصوف می آید : مرد دانا ، زن پیر

بعضی اوقات موصوف بعد از صفت در می آید :

دانا مرد ، پیر زن

چون بخواهند به آخر اسم یای وحدت بیاورند می توانند

آن را با آخر اسم و یا صفت در بیاورند :

۱- (مردی بزرگ ، جوانی لایق)

۲- (مرد بزرگی ، جوان لایقی)

رابطه مابین صفت و موصوف کسره ایست که آنرا کسره

وصفی نامند .

صفت با موصوف در جمع مطابقت نمی کند

صفت همیشه مفرد است :

پادشاه عادل ، پادشاهان عادل

پدر مهربان ، پدران مهربان .

اگر صفت بجای اسم نشیند در حکم اسم باشد :

خردمندان ، بزرگان

ممکن است برای اسم چندین صفت باشد مانند :

پادشاه عادل و مهربان ، خدای قادر و بخشنده و دانا

اقسام صفت

صفت از حیث معنی بر پنج قسم است :

مطلق ، تفضیلی ، عالی ، افراطی ، تساوی

صفت مطلق آنست که اصل صفت را بیان نماید

که آنرا صفت اصلی نیز گویند : گرم ، سرد ، خوب ، بد

صفت تفضیلی ، اگر با آخر صفت مطلق کلمه (تر) اضافه
شود آن را صفت تفضیلی نامند :

گرم تر ، سرد تر ، خوب تر ، بد تر

صفت عالی ، اگر با آخر صفت مطلق کلمه (ترین)
اضافه گردد آن را صفت عالی نامند :

گرم ترین ، سرد ترین ، خوب ترین ، بد ترین

صفت افراطی ، اگر پیش از صفت مطلق الفاظ مبالغه و
اعراق در آورند آن را صفت افراطی نامند :

بسیار خوب ، خیلی تاریک ، سخت مرعین

صفت تساوی ، آنست که برابری دو موصوف را میرساند

تمرین ۱۵

صفت را بیان نمایند ؟ صفت با موصوف در جمع چه حالتی دارند ؟

اقسام صفت را شرح دهید ؟ تفاوت صفت عالی با صفت

تفضیلی چیست ؟ صفت افراطی را بیان نمایند ؟

صفات فاعلی

صفات فاعلی آنهایی هستند که برکننده کار و حالت
کنند و آن بر سه قسم است :

اسم فاعل ، صفت مبالغه ، صفت مشبّه

اسم فاعل - علامت اسم فاعل دو است

(نده) و (آن) که در آخر فعل امر باشد : دونده ، گیرنده

برنده ، خیزان ، گویان ، افشان

صفت مبالغه - صفت مبالغه آنست که به آخر فعل

ماضی کلمه (آر) اضافه نمایند مانند : گرفتار ، پرستار

بعضا به آخر فعل ماضی و فعل امر کلمه کار ، کارگر ، اضاف

نمایند : پروردگار ، آموزگار ، طبکار ، شتمگر ، بیدادگر

میسناگر

صفت مشبّه آنست که با آخر اسم کلمه وار ، سار

سان ، آسا ، وشش ، ویس اضافه نمایند :

بندوار ، شاهوار ، دیوسار ، کوهسار ، پیسان ،
بهشت آسا ، ماهوش ، شبدریس .
بعضاً الف هم به آخر فعل امر اضافه می نمایند
بینا ، گویا

صفت مفعولی

صفت مفعولی آنست که فعل بر آن واقع باشد آن را
اسم مفعول هم گویند : زده ، شنیده
که زده شده ، شنیده شده نیز گویند .

صفت نسبی

صفت نسبی آنست که کسی یا چیزی را بجائی و یا
بچیزی نسبت دهند .

ادوات صفت نسبی عبارتند از :

ی ، مند ، گین ، آگین ، کن ، یار ، ناک ، ین ، آک در
وز ، آنه ، آن ، بکان :

شیرازی ، خانگی ، برومند ، سودمند ، اندوگین ، خشمین
فرح آگین ، شرم آگین ، رخکن ، شوخکن ، دستیار ، رابهار
دردناک ، غمناک ، سنگین ، پیشین ، خوراک ، پوشاک
رنجور ، گنجور ، پیشه ور ، بجزور ، فرزانه ، دیوان
شادمان ، جاویدان ، شایگان ، رایگان

تمرین ۱۶

صفات فاعلی را شرح دهید ؟ - صفت مبالغه را بیان نماید ؟ صفت
مشبهه را شرح دهید ، صفت مفعولی را بیان نماید ؟ - ادوات صفت نسبی
با شرح مثال بیان نماید ؟

تمرین ۱۷

در عبارات ذیل فاعل را تعیین نمایند ؟
جمد و یروز بند رسد رفت ، نادر شاه هندوستان افتخ کرد
اعلی حضرت فقید رضا شاه به سلمی ایران را آباد کرد .
یوسف پرویز زازد ، بهمن قلم را آورد .

تمرین ۱۸

در جملات زیرین اسم مفعول را تعیین نمایند ؟
 پرویز یوسف را دید ، محمد بدر سه رفت ، ماه طلعت کتاب را خرید
 مفعول صریح و غیر صریح را در عبارات ذیل از هم دیگر تفکیک نمایند ؟
 پرویز در دب رازد ، خروس از دیوار پرید ، مادر به یوسف حکایت
 گفت ، منصوره از مادرش سؤال کرد .

تمرین ۱۹

در عبارات ذیل مضاف و مضاف الیه را تعیین نمایند ؟
 در ب باغ دیو در شکست ، آب حوض خراب بود ، برادر
 یوسف پریر و زار بختران آمد .

اقسام اضافه را در جملات زیرین از هم سوا کنند ؟

زاینده رود و صفهان نصف شهر را مشروب میکند ، لباس من خیلی خوب بود
 باغ ملی تبریزی از باغهای درجه اول نیست ، فرش کرمان از فرشهای خوب است
 فیای توانا از پدر و مادر بختران است ، روی منرا بر شتم و عازده های لاله زار موجود است

تمرین ۲۰

در عبارات ذیل صفت و موصوف را تعیین نمایند ؟
 سر باز رشید ایران همیشه در انجام وظیفه خودش ساعی است ،
 مرد دانا به طفلی چنبر گفت : پسر زبان پیر مردان همیشه مورد توجه
 عموم هستند .

اقسام صفت را در جملات ذیل تعیین نمایند ؟

در اهواز تابستان هوا خیلی گرم میشد ، پادشاه عادل همه دوست میداشت
 اسب پرویز تندتر از سایر اسبان رفت ، صبح خیزی یکی از بهترین
 عادات انسانی است ، هوای تهران پایال بسیار گرم بود .

تمرین ۲۱

در جملات زیرین صفت مشبّه و صفت مفعولی و صفت نسبی را
 تعیین کنید :

یوسف در جلودانش آموزان شاهوار رفت ، دیروز از طرف آنوکلانفرش
 داده شد ، تهرانی و تبریزی هر دو ایرانی هستند ، نصیحت پدر بسیار

۳۰
سودمند بود ، پرویز از فوت برادرش غمناک و درونک است ، یوسف
دیروز دیوانه وار در کوچه راه میرفت .

تمرین ۲۲

برای فعلهای ذیل فاعل بیاورید :
رفت ، گفت ، خرید ، نثار میکند ، میخورد ، میروند ، برگشتند
می داند .

برای فعال ذیل یک فاعل و یک مفعول بیاورید :
داد ، برد ، میداند ، شکست ، خرید .

تمرین ۲۳

برای کلمات ذیل مضاف بیاورید :
در پاشیر ، لباس ، تهران ، سنگ ، حوض
برای کلمات ذیل مضاف الیه بیاورید :

میز ، گرما ، رود ، کاسه ، باغ ، جلد .

برای کلمات ذیل صفت مناسب تعیین کنید :
میز ، درب ، خود نویس ، کاغذ ، راه ، لباس

۳۱ تمرین ۲۴

از کلمات ذیل اسم فاعل و صفت شسته بسازید :
دیدن ، زائیدن ، بردن ، آوردن ، شکستن ، تاشتن
از کلمات ذیل صفات مفعولی درست کنید :

رفتن ، پختن ، گذاشتن ، سوختن ، دیدن

تمرین ۲۵

از صفات ذیل کیفیت عالی و کیفیت افراطی و کیفیت تقضیعی درست نمایند :
بزرگ ، سخت ، زیبا ، زیرک ، سیاه ، زشت ، بسیار ، پرد
درست .

دو جمله درست نمایند که صفت عالی داشته باشد ، چهار
جمله درست نمایند که دو صفت تقضیعی و سه صفت عالی و دو صفت
افراطی داشته باشد ،

چهار جمله درست نمایند که هم صفت تقضیعی و هم صفت عالی
و هم صفت افراطی داشته باشد .

حکایت ذیل را اثر کنید و نتیجه آن را بیان نمایند ؟

یکی گریه در خانه زال بود
که برگشته ایام و بد حال بود
روان شد بهمان سرای میر
غلامان سلطان زدندش به تیر
چکان خوش از استخوان میچکید
همی گفت و از هول جان میدوید
اگر رستم از چنگ این تیرزن
من و کج ویرانه پیرزن
نیرزد عسل، جان من، زخم نیش
قاعنت نکوتر بد و شاب خویش
خداوند از آن بنده خورند نیست
که راضی به تقسیم خداوند نیست

کنایه کلمه ایست که معنی آن پوشیده و محتاج
بذکر قرینه باشد تا معنی آن آشکار گردد ؛
مثال - من اورا دیدم و از او چگونگی موضوع را
پرسیدم .

او از کلمات کنایه است .

کنایه بر پنج قسم است :

ضمیر، اسم اشاره، موصول، مبهات، ادوات استفهام

ضمیر

ضمیر یا (جانشین) کلمه ایست تغییر پذیر که جای اسم را
گیرد و برای رفع تکرار ذکر میگردد .

ضمیر متصل است و یا منفصل .

ضمیر متصل کلمه ایست که بخودی خود بکار میرود
و اسم اشاره ای را بیان میکند که پیش از

آن ذکر شده است و آنها عبارتند :

ازی ، وایم ، ید ، ند

این ضمایر مخصوص افعال است و همیشه فاعل میباشند .

مثال - میروی ، میرود ، میردیم ، میرود

میروند

دال و میم هم از ضمایر هستند .

ضمیر (دال) با آخر سوم شخص مفرد فعل مضارع و فعل امر میآید .

بزند ، بخورد ، میبرد ، میداند

ضمایر متصله با افعال و غیر افعال عبارتند از :

م ، ت ، ش ، مان ، تان ، شان

گفتم ، گفت ، گفتش ، گفتان ، گفتن

این ضمایر غالباً مفعول میباشند چنانکه در مثال فوق

ذکر شد و گاهی هم مضاف الیه می باشد :

پسرم ، پست ، پسرش

پسران ، پسران ، پسرشان

ضمیر (م) بعضی اوقات فاعل (رفتم) و

گاهی مفعول (نادر را دیدم) گاهی مضاف الیه

واقع می شود (کاغذم)

ضمیر منفصل آنست که بخودی خود (به تنهایی)

بکار میرود : من ، تو ، او ، ما ، شما ، ایشان

در مواقعی که ضمیر مرجعش شخصی باشد بیشتر

بلفظ (او) در غیر شخصی بلفظ (آن) میگویند :

یوسف آمد با و گفتم ، پارچه را آورد آن را خریدم

تمرین ۲۷

کنایه را تعریف کنید ؟ اقسام کنایه را شرح دهید . ضمیر یعنی چه ؟ ضمیر متصل را

بیان نمایند . ضمیر دال با آخر کدام افعال میآید ، ضمیر منفصل را شرح دهید .

اسم اشاره

اسم اشاره کلمه ایست تغییر پذیر که بواسطه آن اسم عام را خاص نموده و بمقصد و مقصود اشاره میکنند .

باغ من ، میز او

بواسطه (من) کلمه باغ و بواسطه (او) کلمه میز که اسم عام بودند خاص شدند .
بعبارت دیگر اسم اشاره آنست که کسی یا چیزی را با اشاره نشان بدهند .

کلمه اشاره همیشه بعد از اسم ذکر میگردد .
علامت اشاره (این) و (آن) می باشد
(این) از برای اشاره به نزدیک و (آن) از برای اشاره به دور و در مواقع جمع بستن در اشخاص
(اینان) و (آنان)

و در غیر اشخاص (اینها) و (آنها) گفته میشود .

مثال ۱- این را دیدم ، آن را بردم .

مثال ۲- اینان گفتند ، آنان رفتند .

مثال ۳- اینها را آوردم ، آنها را بردم .

اسم اشاره چون اضافه شود بجای ضمیر نسبی

میباشد

این ، من ، آن ، او

چون (این) و (آن) با مشارالیه بکار روند در

حکم صفت و موصوف می باشند .

این بچه برادر زاده تست ، آن صندلی آهنی است .

موصول

موصول کلمه ایست که بدون ذکر آن معنی کلام مبهم باشد

یعنی کلمه ایست تغییر پذیر در میان جمله درآید و مابعد خودش را

باقبلش متصل کند .

فرزند اینکه در اطاعت پدرستند ، بچه مانیکه بدرس میرند .
 در هر دو جمله کلمه (که) موصول است اگر آن را
 نگویند کلام مبهم می ماند .
 موصول را دو ضیفه است :

(که) و (چه)

(که) از برای عاقل و غیر عاقل ولی (چه) فقط
 از برای غیر عاقل گفته میشود :

مثال ۱- برادری که در بند خویش است ، نه برادر و نه خویش است
 مثال ۲- آنچه بخود روا داری ، بدیگران هم روا مدار .
 بعضی اوقات (که) بجای (چه) استعمال میگردد .
 در تهران هر چه ترک زبانند ایشان آذربایجانی هستند

اقسام (که)

(که) بر سه قسم است :

موصول ، حرف ربط ، استفهام

(که) اگر قسمتی از جمله را به جمله دیگر وصل کند
 آن را (که) موصول نامند :

کسانی که ، از کارهای بد پرهیز ندارند و هر که بدان هستند .
 اگر (که) قسمتی از جمله را به جمله دیگر مربوط و پیوست
 سازد آن را (که) ربط نامند

پیشیمان نوازش کن که خدا از تو راضی باشد
 (که) وقتی از ادوات استفهام میشود که سوال
 و پرسش را برساند

که داند که خود چون بود روزگار ؟ که پیروز گردد از کارزار ؟

تمرین ۲۵

اسم اشاره را بیان نمایند ، موصول را شرح دهید ، موصلاً
 چند ضیفه است ، اقسام (که) را بیان نمایند .

(که) استفهام را شرح دهید ، (که) کدام وقت (که)
 ربط می باشد .

مبهمات

مبهمات کلماتی هستند که کسی و یا چیزی را با بهام نشان دهند .

مبهمات عبارتند از : همه ، هیچ ، هر کس ،
یا وحدت ، اند ، فلان ، چند ، بس ، مردم ، بسا ،
بسیار ، و غیره .

ادوات استفهام

ادوات استفهام کلماتی هستند که بواسطه آنها از کسی و یا چیزی پرسش شود :

ادوات استفهام عبارتند از :

آیا ، که ، چه ، چون ، کدام ، کداین ، هیچ ، مگر ، چند ،
کی ، چگونه ، چنان .

آیا برادر تو بزرگتر است ؟ - چو در بسته باشد که داند کسی ؟

از تهران چه آوردی ؟ - پرویز مگر دیروز تهران نرفته بود ؟ - در
کدامین سال ایران بدست متفقین افتاد ؟ - چگونه از رفتار تو آزرده
نباشم ؟ - غالباً (که) در اشخاص و (چه) در اشیاء استعمال میشود ؛
که آید ؟ - چه بود ؟

تمرین ۲۹

مبهمات را تعریف کنید ، ادوات استفهام را شرح دهید ،
موارد استعمال که در بابیان نمایند ، کلمه اشاره بعد از چه چیز ذکر میگردد

تمرین ۳۰

در عبارات ذیل کنایه را تعیین نمایند :

من آن را خریدم و از او پرسیدم ، دیروز او بمن سخت اعتراض کرد
علت آنرا پرسید ،

در عبارات ذیل اقسام کنایه را تعیین نمایند :

باو گفتم که برادرت آمده ، آنها را از منزل آوردم و باو دادم ، پسر
دیروز تهران رفت با او دوست است و با و مهربانی میکند .

قرین ۳۱

در عبارات ذیل اسم اشاره را تعیین کنید:

برادر من از او بزرگتر است ، بلغ ایشان نزدیک است ، پدر
او از آمریکا مراجعت کرد .

(که) ربط و (که) موصول را در عبارات ذیل از هم تفکیک نمایند:
پدر اینکه در تعلیم و تربیت فرزندان خود بهمت بخرج داده اند انجام وظیفه
نموده اند ، بفقرا دستگیری کن که خدا از تو راضی باشد ، کسی که از
خدا نترسد از او دوری کن ، راز دل بجای مگویند که بعد از ایشان
نباشید .

قرین ۳۲

در عبارات ذیل مبهات را از ادوات استفهام تفکیک نمایند:
مردم از کارهای بد خوشدل نمیشوند ،

هر که آمد عمارتی نوساخت رفت منزل بدیگری پرداخت
آیا ملت متمدن علاقمند به فرهنگ کشور خود نمیشوند ؟ مگر چند دفعه این

موضوع را از تو پرسیدم .

قرین ۳۳

اشعار زیرین را از صورت نظم بصورت نثر در آورید:

شنیدم که طی ، در زمان رسول

نگردند منشور ایمان قبول

فرستاد لشکر بشیر و دذیر

گرفتند از ایشان گروهی اسیر

بفرمود کشتن به شمشیر کین

که بیایک بودند ، و ناپاک دین

زنی گفت من دختر حاتم

بخوابید از این نامور حاکم

اگر مکن بجان من . ای محترم

که مولای من بود ز اهل کرم

بفرمان پیغمبر نیک رازی

گشادند ز خیرش از دست پای

در آن قوم باقی نهادند تیغ

که راندند سیلاب خون بیدریغ

بزاری به شمشیر زن گفت زن

مرا نیز با جسد گردن بزن

مروت نه بینم ز بانی زبند

به تها و باران من در کند

همی گفت گریان بر احوال طی

به سماع رسول آمد آواز وی

به بخشودش آن قوم دیگر عطا:

که هرگز نکرد اصل گوهر خطا

(سعدی)

فعل

فعل، یعنی کار

فعل کلمه ایست که بر شدن یا بودن یا کردن

کاری دلالت کند.

گفتم، بودم، شدم، میزختم، میگویم

اصل فعل مصدر است

مصدر

مصدر کلمه ایست که از کسی یا چیزی صادر گردد:

رفتن، زدن، شنیدن، گفتن

علامت مصدر (تن و یا (دن) میباشد

مثال: رفتن، زدن

شرط مصدر بودن یک کلمه آنست که اگر از

آخر آن حرف (ن) را بیاندازند ماضی شود:

مثال - از رفتن و زدن اگر نون را حذف کنند

رفت و زد میباشند ولی اگر از گردن و خویشتن نون را

حذف کنند فعل ماضی نمیشود.

تمرین ۳۴

مصدر را تعریف کنید ، علامت مصدر را بیان نمایند ، شرط
مصدریت چه چیز است ، اگر از آخر مصدر نون را بردارند چه می
شود ؟

اقسام مصدر

مصدر برشش قسم است

اصلی ، جعلی ، بسیط ، مرکب ، تخفیفی ، ثانوی .
مصدر اصلی آنست که بیک معنی حقیقی وضع شده
باشد .

مثال : دانستن ، ترسیدن ، ایستادن
مصدر جعلی آنست که در اصل مصدر نباشد و با اضافه
کردن (یدن) با خراسمی آنرا مصدر نمایند :

مثال : بلعیدن ، درنگیدن ، هراسیدن
مصدر بسیط آنست که یک کلمه و بی جزء باشد :

مثال : رفتن ، آمدن ، شنیدن
مصدر مرکب از دو کلمه و یا بیشتر تشکیل
میکرد :

مثال - آهسته رفتن ، دیربرگشتن ، زود گفتن
مصدر تخفیفی آنست که برای تخفیف نون مصدر
حذف نمایند که آنرا مصدر مرخم نیز گویند :

مثال - زود ، داد ، فروخت ، آمد ، شد ، خرم
آندم که مرا با تو بود گفت و شنود

مصدر ثانوی آنست که با افزودن (یدن) و
(دون) بر آخر امر حاضر مصدری از نو سازند که بیشتر
این افعال معنای تعدیه افاده کند .

مثال - باضتن (بازیدن) ، خفتن (خوابیدن)
گشودن (گشادن) ، نهفتن (نهادن)

اسم مصدر

اسم مصدر آنست که حاصل معنی مصدری را بیان کند.

مثال - رفتار ، گفتار ، پندار ، کشتار .

علامت اسم مصدر چهار است :

- ۱- (آر) رفتار ، گفتار
- ۲- (ی) مردی ، فرسودگی
- ۳- (و) به آخر فعل امر می آورند : خنده ، ناله .
- ۴- (ش) به آخر فعل امر می آورند : گردش ، هوش .

قرین ۳۵

اقسام مصدر را بیان نمایند ، مصدر اصلی را شرح دهید ، مصدر جعلی کدام است ، مصدر مرکب را بیان نمایند ، اسم مصدر چه چیز است

فعل لازم و متعدی

هر فعلی را فاعلی هست ، اگر فعل فاعل در خودش بماند و بدیگری نگذرد آن را فعل لازم گویند و بر عکس اگر فعل فاعل در خودش نماند و بدیگری بگذرد آن را متعدی گویند :

مثال (۱) حمید رفت ، مرغ پرید

مثال (۲) داود مادر را برد ، یوسف مادر را

برداشت .

بعبارت دیگر فعل لازم آنست که بفاعل تنها تمام بشود و مفعول صریح نداشته باشد ولی در فعل متعدی تنها بفاعل تمام نمی شود و محتاج بمفعول صریح باشد .

اگر بخواهند فعل لازمی را متعدی سازند با آخر فعل امر آن (اذن) یا (ایندن) میافزایند :

مثال - گریستن، (گریبازدن) نشستن
(نشایندن).

فعل معلوم و مجهول

هر فعل دارای فاعلی است اگر فاعل فعل معلوم و معین باشد آن را فعل معلوم گویند:

مثال - نادر آمد، یوسف خندید

اگر فاعل فعل معلوم و معین نباشد یعنی از فاعل اسم نبرند آن را فعل مجهول گویند:

مثال - قلم برداشته شد، نادر گشته شد.

اگر بخواهند فعل معلومی را مجهول سازند باید بعد از اسم مفعول آن از فعل شدن (هر فعلی را که مقصود است) در آورند.

مثال - داد (داده شد) شکست
(شکسته شد).

حالات فعل

فعل را از حیث شخص و زمان و وجه حالت است.

شخص

هر فعلی را شخصی باید که آن فعل از او سر بزند و بدو نسبت داده شود.

مثال - یوسف رفت، داد داد.

هر فعلی را سه شخص است: اول شخص، دوم شخص، سوم شخص، (متکلم)، (مخاطب)، (غائب) و هر یک از این سه شخص مفرد است و یا جمع.

مثال: مفرد اول شخص (رفتم) جمعش (رفتیم)

: مفرد دوم شخص (رفتی) جمعش (رفتید)

: مفرد سوم شخص (رفت) جمعش (رفتند)

مثال - گفتم ، گفتی ، گفت ، گفتیم ، گفتید ، گفتند

زمان

هر فعلی را زمانی باید که فعل در آن واقع شود.

زمان بر سه قسم است :

اکنون ، گذشته ، آینده

(حال) ، (ماضی) ، (استقبال) .

حال

از برای حال در زبان فارسی صیغه مخصوصی

نیست حال در واقع همان مضارع عربی میباشد که مابین اکنون و آینده مشترک است .

میروم ، میگویم ، میزنم

فعل مضارع بر دو قسم است :

مضارع اخباری ، مضارع التزامی

مضارع اخباری

مضارع اخباری آنست که کار را بعنوان خبر بیان نماید .

مثال : میروم ، میگویم ، میپرسم

مضارع اخباری از دوم شخص فعل امر ساخته میشود

بدین طریق : با قول دوم شخص فعل امر (می) و با خورش ضمائر شخصی در میآوردند .

مثال :

گویم { میگویم ، میگوئی ، میگوید
 میگوئیم ، میگویند ، میگویند

مضارع التزامی

مضارع التزامی یا تبعی آنست که کار را بعنوان شک

و دودی و خواهش انجام یابد

مثال: میخواهم بروم، ممکن است بگوید، شاید بیاید.
 مضارع التزامی نیز مانند مضارع اخباری از دوّم شخص
 فعل امر ساخته میشود با افزودن (ب) باؤل
 و ضمائر شخصی باخر آن.
 مثال:

خور } بخورم، بخوری، بخورد
 } بخوریم، بخورید، بخورند

تمرین ۳۶

برای هر فعلی چند شخص است، برای زمان چند حالت
 است، مضارع را شرح دهید، مضارع بر چند
 قسم است،
 به مضارع اخباری و مضارع التزامی بفرمایید
 مثال بگوئید.

فعل ماضی

فعل ماضی آنست که بر زمان گذشته دلالت کند
 مثال: خوردم، رفتم، گفتم، دیدم.

فعل ماضی مشهور بر پنج قسم است:
 ماضی مطلق، ماضی استمراری، ماضی نقلی،
 ماضی بعید، ماضی التزامی.

ماضی مطلق

ماضی مطلق از مصدر مرخم ساخته میشود با افزودن
 ضمائر شخصی باخر آن و کلاماً بر زمان گذشته دلالت
 کند:
 رفتم، گفتم، دیدم

ماضی استمراری

ماضی استمراری آنست که دوام را برساند

میخورم ، میبرم ، میزدم

ماضی استمراری بردو قسم است .

کامل ، ناقص ..

ماضی استمراری کامل آنست که هر شش صیغه

از آن صرف شود .

میزنم ، میزنی ، میزنند

مینیم ، مینید ، مینند

ماضی استمراری ناقص آنست که اول و دوم

شخص جمع آن استعمال نشود .

رفتم ، رفتی ، رفتی

، ، ، رفتی

گاهی با اول ماضی استمراری کامل بعوض (می)

(همی) می آورند .

همی زدم ، همی گفتم

ماضی نقلی

ماضی نقلی را از اسم مفعول سازند بدین طریق

که با آخر آنها الفاط: ام ، ای ، است ، ایم ، اید ،

اند ، اضافه می نمایند .

ماضی نقلی در موقع حدوث دلالت میکند بر زمانی

که کاملاً گذشته است و در موقع ثبوت دلالت

میکند بر زمانی که در شرف گذشتن است یعنی کاملاً

نگذشته باشد .

مثال - ۱- مادر آورده ام ، یوسف را دیده ام .

مثال - ۲- حمید آمده است ، مادرشسته است .

بعضی اوقات زمان وقوع ماضی نقلی غیر معین می باشد

لذا آن را ماضی غیر معین نیز گویند .

وقتی این سخن را گفته ام ، زمانی وارد تهران

شده ام .

ماضی بعید

ماضی بعید آنست که زمان وقوع آن بر سایر افعال ماضی مقدم باشد یعنی بر زمان خیلی گذشته دلالت کند.

رفته بودم ، گفته بودم

وقتی که تو آمدی من رفته بودم ، زمانیکه تو گفتی من شنیده بودم .

بماضی بعید ماضی مقدم نیز گویند .

اگر بخواهیم از فعلی ماضی بعید درست کنیم باخر اسم مفعول آن ماضی مطلق فعل بودن اضافه می کنیم .

گفته : گفته بودم ، گفته بودی ، گفته بود .
گفته بودیم ، گفته بودید ، گفته بودند .

تمرین ۳۷

مضارع اخباری از کدام فعل ساخته می شود .

فعل ماضی را شرح دهید ، اتمام فعل ماضی را بیان نمایند ، ماضی مطلق را تعریف کنید ، ماضی مطلق را از کدام فعل درست میکنند .

ماضی التزامی

ماضی التزامی آنست که وقوع فعل را در زمان گذشته بطریق شک بیان نماید .

بنظرم آمده باشد ، شاید گفته باشد ، ممکن است دیده باشد .

اگر بخواهند از فعلی ماضی استمراری درست کنند باید بعد از اسم مفعول آن مضارع التزامی فعل بودن را در آورند .

برده باشم ، برده باشی ، برده باشد } برده
برده باشیم ، برده باشید ، برده باشند }

تمرین ۳۸

ماضی استمراری را تعریف کنید ، ماضی استمراری
چند قسم است ، ماضی بعید را بیان نماید ، طریق ساختن
ماضی بعید چگونه است ، ماضی نقلی را شرح دهید ، ماضی
الترامی را بیان نماید ، شرط ساختن ماضی الترامی چه چیز است

مستقبل

مستقبل آنست که بزمان آینده دلالت کند
خواهم رفت ، خواهم گفت
اگر بخواهند از فعلی مستقبلی درست نمایند مصدر
مرحوم فعل مقصود را گرفته و قبل از آن مضارع خواستن را
می آورند .

خواهم دید ، خواهی دید ، خواهید دید ،
دید
خواهم دید ، خواهید دید ، خواهند دید ،

تمرین ۳۹

از مابین کلمات زیرین مصدر و اقسام آن را تعیین نمایند .
گفت ، زدن ، داد ، بردن ، فیدن ، خواندن ،
کردن ، بلعیدن ، بودم ، فرو بردن ، در آویختن ، گشتم
خوردند ، خندیدند ، افکندند ، سخن گفتن .

تمرین ۴۰

در کلمات ذیل اقسام ماضی را تعیین کنید .
رفتم ، گفته بودم ، میبردوم ، میکردم ، همی رفتم ، برد
بودم ، نوشته ام ، نشسته است ، رفتمی ، شنیده بودم
آمده بود ، آمده ام ، میخوردم .

تمرین ۴۱

از مضارع ذیل بیک ماضی نقلی و بیک ماضی مطلق درست کنید .
خوردن ، بردن ، هشتن ، نهادن ، زدن ، آموختن ،
توانستن ، گذاشتن ، پرداختن ، گردیدن ، خریدن

از مصادر ذیل یک مضارع اخباری و یک ماضی اخباری
درست کنید :

گفتن ، بردن ، شنیدن ، دیدن ، خفتن ، گستن

از فعلهای ذیل یک مضارع اخباری و یک مضارع التزامی

درست نمایند : رو ، گو ، خور

تمرین ۴۲

در عبارات ذیل مضارع را تعیین کنید :

من تهران رفتم یوسف را دیدم ، هر روز صبح بگردش میروم ،
پرمیز کارباش تا خدا ترا دوست بدارد .

در عبارات ذیل اتمام ماضی را تعیین نمایند :

قبل از برادر تو من آمده بودم ، دیر در بدستان رفتم نادر نیامد
بود ، از پدرم شنیدم که خسرو برادر نادر است ، دیر در منزل
میرفتم امروز کار خودمان را دیدم ، من بمنزل رفتم دیدم یوسف
آمده است .

وجه

افعال بر هفت وجه است :

اخباری ، شرطی ، امری ، انشائی ، التزامی ،
استمراری ، وضعی ، مصدری .

وجه اخباری

اگر فعل حالت واقعی را به صورت قطعی باز نماید آنرا
وجه اخباری گویند بعبارت دیگر وجه اخباری آنست که
کار را بطریق قطع و یقین بیان نماید :

میروم ، خواهد رفت ، زدم

وجه شرطی

وجه شرطی آنست که کار را بطور شرط بیان نماید
یعنی وقوع فعلی را به چیزی وابسته سازد
اگر بگوئی ، اگر دیدی ، اگر ندادی

وجه امری

وجه امری آنست که کار باطریق امرونی شود .

مثال : برو ، مرو ، بکن ، مکن ، بخور ، مخور .

گاهی برای استمرار و تاکید لفظ (می) در

اول فعل امری آورند .

مثال : می شنو ، می کن ، میرو

وجه انشائی

وجه انشائی آنست که دودلی ، خواہش

آرزو ، امید را بیان نماید .

مثال : کاشکی .

وجه التزامی

وجه التزامی ویا (وابسته) آنست که کار را

به عنوان شک و تردید بیان نماید

بہتر است بگویند شاید نگفته باشد .

چون فعل به کلمه دیگر وابسته است لذا آن را

وابسته هم گویند .

استمراری

استمراری آنست که اگر باخر ماضی مشهودی

(پیش از ضمیر) کلمه (است) در آورند معنی پیوستگی

پدید آید .

مثال :

آدمستم ، آدمستی ، آدمست

آدمستیم ، آدمستید ، آدمستند

ویا اینکه با قول ماضی مشهودی (همی) افزایند

مثال : ہی آدم

وجه وصفی

وجه وصفی آنست که به صورت صفت گفته شود .

مثال:

نادر برخاست بازار رفت
هرگاه دو فعل که از حیث فاعل و زمان یکی باشد
و در پی یکدیگر بیایند بهتر است فعل نخست را بصورت
وجه وصفی در آورده و (واو) را حذف کنند.

مثال:

آموزگاران تشریف آورده و باطاق درس
رفتند.

بهتر است که واو را حذف نموده بگویند
آموزگاران تشریف آورده باطاق درس رفتند.

وجه مصدری

وجه مصدری آنست که فعل در ظاهر اسم باشد.

مثال:

پهلوان شدن ز رحمت دارو.

تمرین ۴۳

- وجه اخباری و وجه شرطی را بیان نمایند.
- وجه وصفی و مصدری را شرح دهید.
- چرا وجه التزامی را وجه وابسته نیز گویند.
- وجه انشائی را تعریف کنید.

وجه معین

فعل معین فعلی را گویند که افعال دیگر به کمک و
معاونت آن صرف شود.

افعال معین چهار است

است ، بودن ، خواستن ، شدن
مؤم شخص ماضی نقلی بمعاونت کلمه (است)
صرف میشود.

رفته ام ، رفته امی ، رفته است

رفته ایم ، رفته اید ، رفته اند

ماضی بعید و ماضی التزامی بمعاونت فعل (بودن)
صرف میشود.

رفته بودم ، رفته بودی ، رفته بود

رفته بودیم ، رفته بودید ، رفته بودند

مستقبل بمعاونت فعل (خواستن) صرف
میشود.

خواهم رفت ، خواهی رفت ، خواهید رفت

خواهیم رفت ، خواهید رفت ، خواهند رفت

فعال مجهول بمعاونت فعل (شدن) صرف
میشود.

خورده شد ، گفته شد ، زده شده است

باء زینت

حرف (ب) که آن را باء زینت نامند باول
افعال درمی آید و در معنی آنها تغییری نمیدهد.

باء زینت در اول فعل امر و مضارع التزامی درمی آید
بگو ، بخور ، بده ، بدان

بعضی اوقات با قول ماضی مطلق نیز درمی آید
بگفت ، برفت ، بخواند

نون نفی

اگر بخوانند فعلی را منافی نمایند با قول آن نون
نفی درمی آورند.

نگفت ، نداد

در دوم شخص فعل امر بجای نون نفی میم در
می آورند.

مثال : بگو ، مرو ، مزن

در سوم شخص نیز در مواقع دعا میم اضافه میکنند
مریزاد ، مبادا

در افعالی که از مصدر مرکب مشتقند نون نفی را

بجزء دوم اضافه میکند.

مثال :

برنگفت ، درنیامد ، برنگرد

درجائیکه بعد از نون نفی و مهم نمی و باء زینت
همزه باشد بدل بباء می شود .

بیانازد ، بنفکند ، بیانذوخت ، میاسا

اگر باء زینت و نون نفی در یکجا جمع شوند باید
بارابر نون مقدم ذکر نمود

بنگویم ، بندانم

تمرین ۴۴

ماضی نقلی و ماضی بعید معاونت کدام فعل صرف میشود ، باء زینت را
تعریف کنید . نون نفی در کدام مواقع بکار میرود ، باء زینت در کدام
افعال بکار میرود ، کدام وقت بعوض نون نفی مهم نمی بکار میرود .

تمرین ۴۵

از مصادر ذیل یک ماضی التزامی و یک ماضی نقلی و یک مستقبل
کنسید :

بودن ، رمیدن ، خرنیدن ، شنیدن ، انباشتن
پرداختن .

از مصادر های ذیل یک مضارع شرطی و یک ماضی شمرنی
درست نمایند .

خریدن ، پرداختن ، ساختن ، ربودن ، پیمودن
کوبیدن .

تمرین ۴۶

با ذل افعال ذیل باء زینت و نون نفی وارد آورید :
زو ، دوخت ، برد ، افکند ، آموخت ، پیمود ، گذاشت
سود ، انداخت ، جوشید ، جست ، پرید ، لرزید ، غلطید

تمرین ۴۷

از مصادر ذیل یک فعل امر و یک ماضی التزامی درست نمایند :

رفتن ، گفتن ، پروردن ، ریختن ، نمودن ، گذاشتن .

پردیدن ، آزریدن .

و جمله بنویسید که دارای وجه التزامی باشد .

مطابقت فعل با فاعل

اگر فاعل ذیروح باشد همیشه در جمع و مفرد فعل با فاعل

مطابقت دارد .

مثال :

(اسب آمد ، اسبان آمدند) ، (مرد رفت ، مردان

رفتند) ، (گوسفند کشته شد) ، (گوسفندان کشته شدند) .

اگر فاعل ذیروح نباشد مطابقت و عدم مطابقت

آنها یکسان است ولی بهتر است مطابقت نداشته

باشند .

مثال : (کتاب برداشته شد) کتاب با برداشته

شد ، کتاب با برداشته شدند .

(درخت بریده شد) درختها بریده شد ، درختها بریده شدند .

فعل تام و ناقص

فعل تام یا کامل : افعالی که بدون تغییر و تبدیل

صرف کرده آنها را فعل تام گویند .

مثال : بردن ، خواندن ، گفتن ، راندن

افعالی که مطابق قاعده کلی بدون تغییر و تبدیل

صرف نکرد و آنها را فعل ناقص گویند .

مثال : سوختن ، ریختن ، گرختن

در فعل امر افعال فوق تغییری حاصل میشود .

بوز ، بریز ، بگریز

جمله

اگر شخصی منظور و مقصود خودش را در باب

شخصی یا چیزی بیان نماید آن را جمله گویند .

یوسف زیرک است

جمله از مسند الیه و مسند و رابطه تشکیل میابد.

مسند الیه

مسند الیه کلمه ایست که صفت و یا فعلی را با و نسبت دهند و یا از او سلب نمایند مسند الیه را (موضوع) نیز میگویند.

مثال:

یوسف زیرک است ، نادر عاقل است ، داود بزرگ نسبت ..

مسند الیه گاهی یکی است مانند مثالهای فوق و گاهی دو و یا بیشتر

یوسف و نادر عاقل هستند ، هوشنگ و بهروز بهران میروند .

مسند الیه گاهی اسم و گاهی کلماتی میباشند

که در حکم جانشین اسم شوند .
اورفت ، ایشان عاقل هستند

مسند

مسند کلمه ایست که بمسند الیه نسبت داده شود و یا اینکه از او سلب نمایند مسند را (محمول) نیز گویند .

آموزگار درس میدهد .

نادر گوش نمیدهد .

مسند گاهی یکی و گاهی دو و از دو بیشتر است .

نادر پهلوان و ناطق است

مسند گاهی صفت و گاهی فعل است

مثال - ۱ - باغ با صفا است

مثال - ۲ - هوشنگ بهران می رود

رابطه

رابطه کلمه ایست که مسند را بسند الیه
مربوط نماید .

حمید با هوش است

(حمید) مسند الیه (با هوش) مسند

(است) رابطه است

اگر بخوایم بدانیم یک عبارت دارای چند جمله
است به تعداد افعال آن متوجه می شویم .

دیروز از تهران آدم و بدر رفتم و درس خواندم
عبارت فوق دارای سه جمله است زیرا که
دارای سه فعل میباشد .

آدم ، رفتم ، خواندم

تمام جمله

جمله بردو قسم است .

کامل ، ناقص

جمله کامل آنست که معنی آن کامل باشد
توانا بود هر که دانا بود

جمله ناقص آنست که معنی آن با ذکر جمله دیگر
تمام شود .

مثال : ما تقسیم گرفته ایم که فردا بگردش برویم
جمله ناقص را جمله مکمل و یا تبعی نیز گویند .

تمرین ۴۱

در عبارات ذیل وجوه افعال را تعیین نمایند :

دقی در شهر شیراز هندوئی بیمار شد و پرستاری نبود که تیمارش

دارد ، ناچار روزی دست در دامن مسلمانی زد که ای مرد خدا پرست

گرفتم که بیدین و کافر من نه آخر غریب و مسافر من مگر در دیار اسلام رجم

و مرگت نیست یا شریعت مسلمانی را فوت ندانم ، قانون غریب

نوازی عمو ما از دهر بر افتاده یا خصوصاً از این شهر که اسم آن

بربان نیست و رسم این بیان نه و اگر اسلام را شرط مروت داند آن
تقصیب و اگر ایمان را موجب قوت خواند آن تقلید است نه قوت
چه اصل مروت آنست که شرقی را از غربی ندانند و مومن را از کافر عربی
غریب را از بومی و زنگی را از رومی .
باری اگر پرستاریم کنی تا شفا یابم بت شکم و زنا بر آن کنم
آتش را برستم و آفتاب را منرا فرستم و گاو و گوساله را
خون بریزم .

عدد

عدد شماره را بیان مینماید .

یک ، چهار ، ده

عدد بر سه قسم است .

اصلی ، ترتیبی ، کسری

اعداد اصلی چهارتند از:

یک ، دو ، سه ، چهار ، پنج ، و مانند اینها .

اعداد ترتیبی مرتبه و درجه را تقسیم مینماید .

یکم ، دوم ، سوم ، دهم ، صدم ، یا

یکمین ، دومین ، سومین

اعداد کسری ، اعداد کسری از یکت کوچکتر را

بیان مینماید یعنی اعدادیکه صحیح نباشند و کسر شوند .

یک دهم ، دو دهم ، سه صدم ، یک پنجم ،

دو هفتم مانند اینها .

تمرین ۴۹

اقسام اعداد را در اعداد ذیل تقسیم نمایند

ده ، یک ، دوازده ، یکم ، چهارم ، پانزدهم ،

دو دهم ، سه چهارم ، پنج ششم ، یک صدم ، هفتاد و دو

نود و پنج ، هزارم ، دو پنجم

قید

قید کلمه است تغییرناپذیر که بفض و صفت یا قید دیگر

افزوده کردند تا اینکه در معانی آنها تصرافی نمایند .
حمید بچه بسیار خوب است ، داود زود از تران مراجعت
کرد ، حمید درش را خوب میخواند .

اقسام قید

اقسام قید عبارتند از :

قید زمان ، قید مکان ، قید کیت و قیاس ،
قید مقدار ، قید ایجاب و تصدیق ، قید کیفیت و وصف ،
قید ترتیب ، قید نفی ، قید استفهام

یک قسمت از قیود زمان عبارتند از :

امروز ، دیروز ، پریروز ، شبانه ، روزانه
ناگاه ، امسال ، اکنون و غیره

یک قسمت از قیود مکان عبارتند از :

اینجا ، آنجا ، هرجا ، همه جا

بالا ، پایین ، فرا ، فرو ، پس ، پیش و غیره .

یک قسمت از قیود کیت و قیاس عبارتند از :
چند ، چندان ، چندین ، اندک ، بیش ، کم ، زیادتر ،
بیشتر و غیره .

این قیود را قیود مقدار هم گویند .

یک قسمت از قیود ایجاب و تصدیق عبارتند از :
آری ، البته ، بی چون ، چرا ، شاید ، گمان میکنم
و غیره .

یک قسمت از قیود کیفیت و وصف عبارتند از :

آسکارا ، شتابان ، دیوانه ، عاقلانه ، خندان ،
خوب ، بد و غیره

یک قسمت از قیود ترتیب عبارتند از :

نخست ، پس ، در آغاز ، در انجام ، فرجام ،
برابر ، سراسر و غیره

یک قسمت از قیود نفی عبارتند از :

هرگز ، هیچ ، بهیچوقت ، بهیچوجه ، اصلاً ، مطلقاً

و غیره

یک قسمت از قیود استفهام عبارتند از :

آیا ، چه ، چگونه ، چنان ، چرا ، کجا ، چون ،
چند ، مگر .

تمرین ۵۰

فعل در جمع با فاعل مطابقت می کند یا نه ؟ فعل تمام و ناقص را
تعریف کنید ، مسند یعنی چه و مسند الیه کدام است .
جمله و اتمام آن را بیان نمایند .

اصوات

اصوات کلماتی را گویند که در مذا و تخسین و تعجب و
افسوس بکار میروند .

اصوات بر دو قسم است :

بسیط ، مرکب

اصوات بسیط عبارتند از :

افسوس ، آیا ، ای ، اوج ، آه ، اوه ، بان ،
بین ، بیہات ، وای ، وه ، فغان ، دراین ، بیه
زه ، زہار ، چه ، چه چه ، نخی ، حاشا ، خه ، خه خه ،
بہادا ، دلا و غیره .

اصوات مرکب عبارتند از :

خداوند ، هماندارا ، خدایگانا ، مہربانا ، چنانچه ، چنانکہ
ہرچندکہ ، گیرم کہ ، باوجود این ، با اینہم ، بیچارہ ، بدبخت
و غیره .

تمرین ۵۱

قیودات را تعریف کنید ، حروف اضافہ را شرح دهید ،
(تا) از کدام حروف است ، (چه) از کدام حروف است .
اصوات را بیان نمایند ، مشہورترین اصوات را بشمارید .

حروف اضافه

حروف اضافه کلماتی هستند تغییرناپذیر که دو کلمه را بیکدیگر نسبت دهند و یکی را برای دیگری متمم قرار میدهند.

منصوره بدرسه رفت

(ب) حرف اضافه رفت را بدرسه نسبت میدهد و بدرسه متمم رفت است.

حروف اضافه بر دو قسم است :

مفرد ، مرکب

یک قسمت از حروف اضافه مفرد عبارتند از :

با ، بر ، از ، در ، اندر ، برای ، تا ، بهر ، پی ،

پیش ، زیر ، جلو ، روی و غیره

یک قسمت از حروف اضافه مرکب عبارتند از :

از بهر ، از برای ، در زیر ، در نزد ، از پی ، بجز ،

در باره ، در جلو ، در نزدیک و غیره .

تمرین ۵۲

در عبارات ذیل مسند و مسند الیه را تعیین نمایند :

یوسف برادر هوشنگ است .

من دیروز با پرویز بدرسه رفتم .

خدا را همیشه در کارهای خود ناظر و حاضر دان .

برادران جنگ میکنند احقان باور می نمایند

ترکیب اضافی

ترکیب اضافی عبارت است از پیوستن دو کلمه بیکدیگر که کلمه اولی را مضاف و دومی را مضاف الیه نامند ، مضاف بر مضاف الیه مقدم می باشد .

دادفر ، پوروطن

تمرین ۵۳

در عبارات ذیل قیودات و حروف اضافه را از هم دیگر تفکیک کنید .

یوسف از دبستان برگشت ، ایرانیان در شجاعت و دلیری مشهور
عالم هستند ، برای حفظ استقلال و عظمت ایران باید جان
فدا کرد ، نادر شاه یکی از پادشاهان معروف ایران است ،
سعادت در خداشناسی است ، مرد با شرافت بدایکارهای زشت
توجهی نمینماید .

تمرین ۵۴

در عبارات ذیل حروف اضافه و حروف ربط را از هم دیگر

تفکیک کنید :

از کارهای زشت دوری کن ، صبح خیز باش تا کامروا باشی ، اگر
بخواهید سعادت مند باشید از چاپلوسی و حق بازی پرهیز کنید ، تا کار
نکستی موفق نباشی ، چون باز باش که صید کنی و طعمه دهی ، صبر
فلج است ولیکن بر شیرین دارد .

حروف ربط

حروف ربط کلماتی هستند که دو و یا چند کلمه و یا عبارات را

به هم ربط دهند .

حروف ربط بر دو قسم است :

مفرد ، مرکب

یک قسمت از حروف ربط مفرد عبارتند از :

که ، چه ، با ، نه ، تا ، باری ، اگر ، مگر ، چون ،

شاید ، باید ، پس ، هم ، نیز ، خواه و غیره

یک قسمت از حروف ربط مرکب عبارتند از :

چونکه ، همینکه ، چنانکه ، زیرا که ، باینکه ، و فیکه ،

تا اینکه ، اگرچه ، بلکه .

(باء) گاهی حرف ربط است و گاهی حرف اضافه

(چه) گاهی حرف ربط است و گاهی ادوات

استفهام و گاهی موصول و گاهی قید .

(که) گاهی حرف ربط است و گاهی حرف

تعلیل

تمرین ۵۵

در عبارات ذیل اصوات را تعیین کنید :

خداوند قادر و توانا هستی ، شاهنشاهی ایران ترا دوست
 میدارند ، زمین را بد میکند که بد می بیند ، مر جابر آتش ایران ،
 آفرین بر شجاعت آذربایجان ، دای بر آنکه پیش مردم
 شرمند هستند .

تمرین ۵۶

اشعار ذیل را تجزیه کنید :

دوستی با مردم دانا گوست ، دشمن دانا به از نادان دوست
 دشمن دانا بلندت میکند ، بر زمینت میزند نادان دوست

تجزیه و ترکیب

تجزیه یک عبارت و یا یک جمله عبارت است از
 جدا کردن عناصر و اجزائی است که آن جمله و یا آن عبارت
 تشکیل داده اند آنرا تحلیل هم گویند .

تحلیل برد و قسم است

صرفی و نحوی

تحلیل صرفی عبارت از تجزیه کلمات و حروفی است
 که در ترکیب جمله و عبارت بکار رفته است .
 تحلیل نحوی عبارت است از تشخیص قضایا و
 تشکیل جمله نمایند .

تمرین ۵۷

اشعار ذیل را اثر کنید :

یکی قطره باران ز آبروی چکید ، خجل شد چوپنمای دریا بدید
 که جانی که دریاست من کیستم ، گراوه هست ، حقا که من نیستم
 چو خود را بچشم حقارت بدید ، صدف در کنارش بجان پروید
 پهرش بجائی رسانید کار ، که شد نامور لؤلؤی شاهوار
 بلندی بدان یافت کویت شد ، درستی کوفت تا هست شد

بندیت باید ، تواضع گزین ، کاین بام را نیست ستم جزاین

تمرین ۵۸

اشعار زیرین را استخراج کنید :

مستان ساقی خورده چه خوش گفت با سپهر !

کای نور چشم من بجز از کشته نذر وی .

سعدی

ای اوی ایمن بد وقتی گذرد جل

امروز چرا ویران شد رکند و جل !

حسین دانش

تمرین ۵۹

حرف ربط را بیسان نمایند

ترکیب اضافه را شرح دهید ، اصوات را تعریف

کسید ، جمله واقعا م آنرا شرح دهید

مستغرقه

ترکیب جمله

جمله اغلب اوقات از مسند الیه و مفعول

بیواسطه و مفعول با واسطه و صفت و یا قید ترکیب

میآید و فعل هم بعد از همه اجزاء جمله ذکر میگردد .

داود دیروز از تهران آمد .

انسان باید در هر کار خدای مهربان را حاضر و ناظر

بداند .

اگر جمله با ترتیبی که فوقا ذکر شد تشکیل یابد و

مقدم و مؤخر نیفتند آن را جمله (مستقیم) گوئیم

چنانکه با مثالهای فوق ذکر شد .

اگر ترتیب فوق الذکر مراعات نگردد و مقدم

و مؤخر ذکر شود آن را جمله مقلوب و یا (غیر مستقیم

گویند .

مجددستی عهد از جهان است نهاد .

یعنی: از جهان ست نهاد و درستی عهد مجو .

صفت

صفت نسبی ، صفت مشابهت ، صفت رنگ ،
صفت محافظت ، صفت فاعلیت هم از اقسام صفت
هستند که قبلاً ذکر شده .

صفت نسبی عبارت از آنست که کسی یا چیزی
بجائی و یا بچیزی نسبت دهد .

ادوات صفات نسبی عبارتند از :

ی ، مند ، یار ، گین ، آگین ، کن ، ناک ، ور ،
آن ، انه ، کان

مثال - ایرانی ، تهرانی ، برسی ، سودمند ،

زترین ، سنگین ، دستیار ، بختیار ، اندوگین ، نعلین
نرم آگین ، فره آگین ، رخ کن ، چاه کن ، دروناک ، خوفناک

بهره ور ، هنرور ، شادمان ، جاویدان ، دیوانه ، روزانه ،
کودکان ، رایجگان .

صفت مشابهت آنست که به آخر اسم ادوات
سار ، سان ، آسا ، وش اضافه نمایند .
مثال : شاهوار ، درویمار ، پیسان ، بهشت آسا ،
ماهوش .

صفت رنگ آنست که به آخر اسم ادوات
فام ، وام ، رنگ ، گون ، یاء اضافه نمایند
سنگ فام ، عنبر فام ، بنفشه دام ، شترنگ ،
گل رنگ ، نیلگون ، سفیده گلی ، لاجوردی .

صفت محافظت آنست که با آخر اسم ادوات
وان ، یار ، بان ، کد ، بد اضافه نمایند .
پشتیوان ، کاروان ، ساربان ، باغبان ، شریار ،
نامیار ، کد خدا ، کد بانو ، سپهبد ، کبیر .

صفات فاعلیت آنست که ادات

گر، کار، گار، یاء باخراسم در آورند .
 درودگر، آهنگر، آموزگار، آفریدگار، شکار
 پیکار، بزمی، رزمی .

تمرین د

از مصدرهای عزون، نالیدن، سوختن ماضی مطلق
 و ماضی بعید، مضارع التزامی درست نموده و صرف نمایند .
 از مصدرهای نالیدن، بالیدن، ماییدن ماضی نقلی
 و ماضی التزامی و مستقبل، و مضارع اخباری درست نموده
 و صرف کنید .

از مصدرهای غلظیدن، بلعیدن، سوختن، تاختن
 باضن ماضی التزامی و ماضی استمراری و مستقبل و مضارع
 التزامی درست نموده و صرف کنید .

تمرین ا

در اشعار زیرین اتمام مصادر و افعال و موصول و حرف
 اضافه و حروف ربط را تعیین نمایند :

بسکه از دشمنان طول شدم، چشم بستم بدوستان وطن
 در شب تیره خانه به تاریک، کز چراغ عدو شود روشن
 فآنی

عجب زندان کن ای زاهد پاکیزه سرشت
 که گناه دگری بر تو نخواهند نوشت
 من اگر نکیم و گردید، تو برو خود را باش
 هر کسی آن درود عاقبت کار که گشت
 حافظ
 صاحب دلی بدمر آید ز خانگاه

بگشت عهد صحبت اهل طریق را
 گفتم میان عالم و عابد چه فرق بود
 ناخستیار گردی از آن این فریق را
 گفت آن کلیم خوش بر میسر و ز موج، دین جبه می کند که بگیرد غریق را
 سعدی

از مکت و مال بر گزاریم خوشیم

در گلشن روزگار خایم و خوشیم

مردم همه چیز هست شان غیر خوشی

وین طرفه که مایهچ نداریم خوشیم

فرا ت

پایان

نویسنده حسن هرسی

۱۳۳۰

نکته: این کتاب از آقای حسن هرسی
در تبریز خطی است که برای تبریز
فول کرده با خطی بسیار زیبا و نفیس
است و برای یاد کردن نوشته شده است
و توثیق شده است و خواهانم همه در بینیم

دستور زبان فارسی

دوره دوم

ویژه دانش آموزان سال نهم و ششم دبستانها

مطابق آخرین برنامه وزارت فرهنگ

تألیف

محمد - دیبیم

مدیر روزنامه آذربادگان

چاپ پنجم

حق چاپ محفوظ و مخصوص است به

کتابفروشی حقیقت و شرکت نسبی علی اکبر علمی و شرکا

تهران - بازار شب پشه گر خانه * تهران - خیابان ناصر خسرو

۴۶۵

>

۹۹۷

>

۱۳۳۰

۵